

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องพุทธประวัติ ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด กาเย่ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเมืองอุบล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานีเขต 1

ศราวดี สุขสบาย

สาขาวิชาสังคมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
ผู้ประพันธ์บรรณกิจ, จดหมายอิเล็กทรอนิกส์: std.64121100110@ubru.ac.th

ข้อมูลบทความ	บทคัดย่อ
บทความวิจัย คำสำคัญ: การพัฒนา; ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน; พุทธประวัติ; การจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดกาเย่ วันที่รับบทความ: 11 เมษายน 2568 วันที่แก้ไข: 21 สิงหาคม 2568 วันที่ตอบรับตีพิมพ์: 21 สิงหาคม 2568	การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องพุทธประวัติ ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดกาเย่ 2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องพุทธประวัติ ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดกาเย่ ตัวอย่างที่ใช้ทดลองในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเมืองอุบล โดยการสุ่มแบบเจาะจง จำนวน 9 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1. แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องพุทธประวัติ 2. แบบทดสอบเรื่องพุทธประวัติ จำนวน 10 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า คะแนนผลสัมฤทธิ์จากการทำแบบทดสอบเรื่องพุทธประวัติ ก่อนเรียนและหลังเรียน เมื่อได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดกาเย่ พบว่า นักเรียนมีค่าเฉลี่ยของคะแนนสูงขึ้น มีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน เท่ากับ 4.77 คิดเป็นร้อยละ 47.77 และมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน เท่ากับ 8.22 คิดเป็นร้อยละ 82.22 แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีคะแนนการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และผ่านเกณฑ์มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ผลเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้ทำแบบทดสอบ เรื่องพุทธประวัติ ก่อนเรียนและหลังเรียน เมื่อได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดกาเย่ พบว่า นักเรียนมีค่าเฉลี่ยของคะแนนสูงขึ้น มีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน เท่ากับ 4.77 คิดเป็นร้อยละ 47.77 และมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน เท่ากับ 8.22 คิดเป็นร้อยละ 82.22 แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีคะแนนการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และผ่านเกณฑ์มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ 70

Development of learning achievement in the life story of Buddha by organizing learning according to the Kaye concept of primary school students grade 3, Muang Ubon School, under the Office of the Primary Education Area, Ubon Ratchathani Area 1

Sarawut Suksabai

Department of Social Studies, Faculty of Education, Ubon Ratchathani Rajabhat University
Corresponding author email: std.64121100110@ubru.ac.th

ARTICLE INFO	ABSTRACT
<i>Research article</i> Keywords: <i>Development; Academic achievement; Life of Buddha; Learning management according to the Kaye concept</i> <i>Received: 11 April 2025</i> <i>Revised: 21 August 2025</i> <i>Accepted: 21 August 2025</i>	This research aimed to 1. Develop the learning achievement on the life of the Buddha by organizing learning according to the concept of Ka Yeh. 2. To compare the learning achievement on the life of the Buddha by organizing learning according to the concept of Ka Yeh. The sample used in this research was 9 students in Grade 3 of Muang Ubon School by purposive sampling. The research instruments consisted of 1. The learning management plan on the life of the Buddha. 2. The test on the life of the Buddha, 10 items. The statistics used in the research were mean and percentage. The research results found that the achievement scores from the test on the life of the Buddha before and after learning when receiving the learning management according to the concept of Ka Yeh showed that the students had higher average scores. The average score before learning was 4.77 or 47.77 percent and the average score after learning was 8.22 or 82.22 percent. This showed that the students had higher learning scores after learning than before learning and passed the criteria of having learning achievement of not less than 70 percent. Comparative results of the learning achievement of students who took the test on the life of the Buddha before and after learning When learning management according to the Kaye concept was organized, it was found that students had higher average scores, with an average score before learning equal to 4.77, accounting for 47.77 percent, and an average score after learning equal to 8.22, accounting for 82.22 percent, indicating that students had higher learning scores after learning than before learning and passed the criteria of having academic achievement of not less than 70 percent.

บทนำ

ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และพระราชบัญญัติที่ได้แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 พระราชบัญญัติว่าด้วย ระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการตามปี พ.ศ. 2546 และ กฎกระทรวง ได้มีการจัดทำแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2579 ซึ่งเป็นแผนระยะยาว 20 ปี เน้นความสำคัญในการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการทำความเข้าใจ รับรู้ ยอมรับ มีส่วนร่วมในกระบวนการ จัดทำแผนการศึกษาแห่งชาติ เพื่อให้สามารถขับเคลื่อนแผนไปสู่การปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรในศตวรรษที่ 21 โลกต่างต้องเผชิญกับความท้าทายและมุ่งพัฒนาประเทศไปสู่ การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมยุค 4.0 และนำผลการติดตามประเมินแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 – 2559 ซึ่งครอบคลุมประเด็นที่เกี่ยวกับบริบทการจัดการศึกษา โอกาสทางการศึกษา คุณภาพการศึกษา ประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอน การบริหารจัดการสถานศึกษา และการใช้จ่ายงบประมาณรวมทั้งการ พัฒนาการศึกษากับขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2560)

กลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เป็นกลุ่มสาระที่มุ่งให้ผู้เรียนเพิ่มพูนความรู้ และทักษะ เฉพาะด้าน ส่งเสริมให้ ผู้เรียนมีทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ รวมถึงพัฒนาคุณธรรม และจริยธรรมควบคู่ กับความรู้ เกิดทักษะกระบวนการคิดขั้นสูง สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันให้เกิดประโยชน์ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ ในการจัดการเรียนรู้ได้แบ่ง ออกเป็น 5 สาระคือ 1 ศาสนา ศีลธรรมและ จริยธรรม 2 หน้าที่พลเมือง 3 เศรษฐศาสตร์ 4 ประวัติศาสตร์ 5 ภูมิศาสตร์ซึ่งได้ให้ ความสำคัญในการพัฒนา ผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนด ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญและคุณลักษณะอันพึง ประสงค์ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่าง เหมาะสม กระทรวงศึกษาธิการ (2551) โดยเฉพาะในสาระที่ 1 ศาสนา ศีลธรรมและจริยธรรม เป็นสาระการ เรียนรู้หนึ่งที่มีความสำคัญในการพัฒนาด้านสังคม วัฒนธรรม เศรษฐกิจ การเมืองการปกครอง การพัฒนา ตนเองและสังคม จุดมุ่งหมาย 2 การศึกษาศาสนา ศีลธรรมและจริยธรรม มุ่งเน้นให้ผู้เรียนรู้เกิดแนวคิดพื้นฐาน เกี่ยวกับศาสนา และมีเจตคติที่ดีต่อศาสนาซึ่งเป็น ศาสนาประจำชาติ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

พระพุทธศาสนากำเนิดในประเทศอินเดียและได้เผยแผ่เข้ามาในดินแดนสุวรรณภูมิซึ่งรวมทั้งที่เป็น ดินแดนของไทยในปัจจุบัน และดินแดนของประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งอยู่ในราวประมาณ 3,000 กว่าปี พระมหากษัตริย์ไทยทุกพระองค์ทรงนับถือพระพุทธศาสนา ทรงเป็นพุทธมามกะ และได้ให้ความอุปถัมภ์ค้ำชู พระพุทธศาสนามาโดยตลอด คนไทยส่วนใหญ่ นับถือพระพุทธศาสนาจึงได้นำหลักคำสอนของพระพุทธเจ้ามา เป็นหลักสำคัญในการดำรงชีวิต ช่วยสร้างเสริมคุณธรรมและจริยธรรม ตลอดจนเป็นรากฐานสำคัญของ วัฒนธรรมไทย ซึ่งตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ในมาตรา 27 วรรคแรก ที่กำหนดให้มีการจัดทำหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อความ เป็นไทย ความเป็นพลเมืองที่ดีของชาติ การดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพตลอดจนเพื่อการศึกษาต่อการ

บรรจุหลักสูตรพระพุทธศาสนาให้เด็กได้เรียนรู้ โดยเนื้อหาจะเรียงกันเป็นระบบจากง่ายไปหายาก มั่นใจจะปลูกฝังให้เด็กมีหลักในการตัดสินใจในทุกเรื่อง ฝึกให้เด็กเรียนรู้การเป็นผู้ใหญ่ (สำเนียง เลื่อมใส, 2558)

จากการศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอน ปัญหาการเรียนการสอนในกลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม โดยเฉพาะศาสนา ศีลธรรม จริยธรรม ครูผู้สอน มักจะสอนแบบบรรยาย มีเนื้อหาวิชาที่ซ้ำซ้อนเข้าใจยากและเน้นครูเป็นศูนย์กลางมาก ขาดทักษะการสื่อสาร และไม่สามารถนำเรื่องที่เรียนไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้จริง จึงส่งผลให้นักเรียนขาดทักษะใฝ่เรียนรู้ ผลสัมฤทธิ์ไม่เป็นตามเป้าหมายของหลักสูตรจึงส่งผลให้การเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด จากหลักการและเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยจึงคิดหาวิธีการเพื่อปรับปรุงการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิภาพแก่นักเรียนมากขึ้น จึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งต่อการพัฒนาคุณภาพด้านกระบวนการแสวงหาความรู้การคิด และการแก้ปัญหาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน แนวทางในการจัดรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนให้กับนักเรียน โดยการจัดรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้นักเรียน ซึ่งผู้เรียนจะมีส่วนร่วมด้วยความกระตือรือร้น มีความตั้งใจและผูกพันกับสิ่งที่ลงมือกระทำและช่วยส่งเสริมให้บรรยากาศการเรียนการสอนมีความสนุกสนาน นักเรียนมีความสุขในการเรียน เกิดการเรียนรู้ที่ดี และพัฒนาไปถึงขั้นสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ตามแนวคิดหลักที่เป็นพื้นฐานของการจัดการเรียนรู้ โดยใช้กิจกรรมการเสริมแรงทางบวก โดยยึดเนื้อหาตามเอกสารประกอบการเรียนในหนังสือเรียนและทดสอบก่อนเรียนหลังเรียนในการเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจของนักเรียน เรื่องพุทธประวัติ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

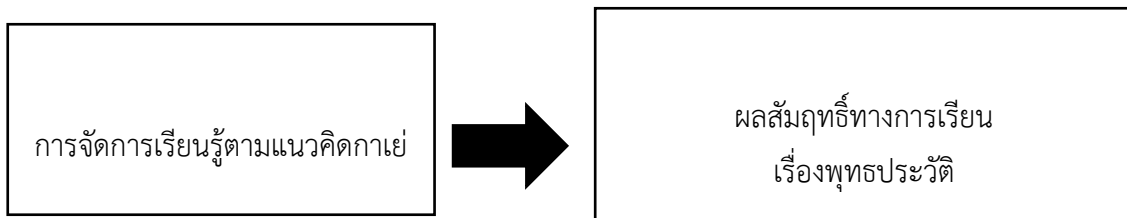
1. เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องพุทธประวัติ ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด กาเย
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องพุทธประวัติ ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดกาเย

กรอบแนวคิดของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยเพื่อประมวลความคิดรวบยอดของงานการวิจัย ดังนี้

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

ขอบเขตของการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยดังต่อไปนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเมืองอุบล
2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเมืองอุบล

โดยการสุ่มแบบเจาะจง จำนวน 9 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องพุทธประวัติ
2. แบบทดสอบเรื่องพุทธประวัติ จำนวน 10 ข้อ

ขั้นตอนและวิธีการสร้างเครื่องมือ

1. แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องพุทธประวัติ โดยมีขั้นตอนการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ตัวชี้วัด และมาตรฐานการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

1.2 ศึกษารายละเอียดด้านเนื้อหาที่เกี่ยวกับเรื่องพุทธประวัติ

1.3 จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องพุทธประวัติ จำนวน 1 แผน

1.4 นำแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องพุทธประวัติ ไปทดลองหาคุณภาพพร้อมกับเครื่องมืออื่น ๆ

1.5 ปรับปรุงและแก้ไขข้อบกพร่องของแผนการจัดการเรียนรู้ และนำไปทดลองใช้กับกลุ่ม

ทดลอง

2.. แบบทดสอบเรื่องพุทธประวัติ 1 ชุด ซึ่งเป็นแบบชนิดเลือกตอบจำนวน 10 ข้อ มีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

2.1 ศึกษาข้อมูลจากเอกสาร ตำรา ข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ รวมถึงงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาหลักสูตรคู่มือการวัดผลประเมินผล

2.2 ศึกษาวิธีการสร้างข้อสอบเพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ตัวเลือกจำนวน 10 ข้อให้ครอบคลุมเนื้อหา และจุดประสงค์

2.3 วิเคราะห์เนื้อหาสาระการเรียนรู้ และผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง คำอธิบายรายวิชา การจัดการเรียนรู้อิงโครงสร้างการจัดสาระการเรียนรู้

2.4 นำข้อมูลที่ศึกษาไว้มาออกแบบแบบทดสอบทางการเรียนเรื่องพุทธประวัติ โดยแบบทดสอบเป็นแบบทดสอบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ

2.5 นำแบบทดสอบที่ออกแบบไว้ไปปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาผู้เชี่ยวชาญ เพื่อหาความเที่ยงตรง และเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีของความสอดคล้อง (IOC) มาใช้เป็นแบบทดสอบในการทดสอบทางการเรียน

2.6 นำแบบทดสอบที่มีคุณภาพไปใช้ทดลองกับกลุ่มทดลองจริง

การดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้มีการวางแผนและดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. การจัดเตรียมโครงการวิจัย เพื่อให้เกิดระบบการดำเนินการตามโครงการอย่างเป็นขั้นตอน โดยศึกษาเอกสาร ตำรา ข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ รวมถึงงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาสร้าง พัฒนาและปรับปรุงเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
2. สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และนำเสนอผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบความสอดคล้องเพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือ แล้วนำกลับมาพัฒนาและปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ
3. นำเครื่องมือที่ได้รับการพัฒนาและปรับปรุงมาใช้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเมืองอุบล โดยเลือกแบบเจาะจง จำนวน 9 คน
4. เก็บรวบรวมข้อมูลที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างและผู้เชี่ยวชาญนำมาวิเคราะห์ สรุปผลและนำเสนอผลการวิจัย โดยจัดทำเป็นรูปเล่มฉบับสมบูรณ์

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างในการทำวิจัยตามขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยดำเนินการติดต่อประสานงานกับหน่วยงานของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาและเก็บข้อมูลเพื่อเข้าพบและชี้แจงวัตถุประสงค์และขอความร่วมมือในการทำวิจัย
2. ผู้วิจัยชี้แจงให้ทราบถึงรายละเอียดที่สำคัญ เพื่อให้มีความรู้เกี่ยวกับกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
3. ประเมินความสามารถก่อนเรียน (Pre - test) โดยใช้แบบทดสอบเรื่องพุทธประวัติ
4. ดำเนินการสอนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง
5. เมื่อดำเนินการสอนครบแล้วประเมินความสามารถหลังเรียน (Post - test) โดยใช้แบบทดสอบเรื่องพุทธประวัติ

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ใช้ค่าร้อยละ (Percentage) และค่าเฉลี่ย (Mean)

สรุปผลการวิจัย

1. การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องพุทธประวัติ ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดกาเย่ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 คะแนนผลสัมฤทธิ์จากการทำแบบทดสอบเรื่องพุทธประวัติ ก่อนเรียนและหลังเรียน เมื่อได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดกาเย่ พบว่า นักเรียนมีค่าเฉลี่ยของคะแนนสูงขึ้น มีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน เท่ากับ 4.77 คิดเป็นร้อยละ 47.77และมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน เท่ากับ 8.22 คิดเป็นร้อยละ 82.22 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนมีคะแนนการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และผ่านเกณฑ์มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ไม่น้อยกว่าร้อยละ 70

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้ทำแบบทดสอบ เรื่องพุทธประวัติ ก่อนเรียนและหลังเรียน เมื่อได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดกาเย่ พบว่า นักเรียนมีค่าเฉลี่ยของคะแนนสูงขึ้น มีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน เท่ากับ 4.77 คิดเป็นร้อยละ 47.77 และมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน เท่ากับ 8.22 คิดเป็นร้อยละ 82.22 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนมีคะแนนการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และผ่านเกณฑ์มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ 70

อภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องพุทธประวัติ ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดกาเย่ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่า การจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดกาเย่ทำให้นักเรียนมีผลการเรียนดีขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัย ญัฐวุฒิ ใจแน่น (2564) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาแนวทางการจัดการเรียนรู้โดยใช้นวัตกรรมการสอนพุทธประวัติแสนง่ายผ่าน Timeline ด้วยเทคโนโลยีคิวอาร์โค้ด (QR Code) เรื่องพุทธประวัติ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนหนองอโศกวิทยา ปีการศึกษา 2564 การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง มีวัตถุประสงค์มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาแนวทางการจัดการเรียนรู้ โดยใช้นวัตกรรมการสอนพุทธประวัติแสนง่ายผ่าน Timeline ด้วยเทคโนโลยีคิวอาร์โค้ด (QR Code) เรื่องพุทธประวัติ และเพื่อศึกษาผลของการจัดกระบวนการเรียนรู้โดยใช้นวัตกรรมการสอนพุทธประวัติแสน ง่ายผ่าน Timeline ด้วยเทคโนโลยีคิวอาร์โค้ด (QR Code) เรื่องพุทธประวัติ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนหนองอโศกวิทยา ปีการศึกษา 2564 กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียน หนองอโศกวิทยา จำนวน 10 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้นวัตกรรมการสอนพุทธประวัติแสนง่ายผ่าน Timeline ด้วยเทคโนโลยีคิวอาร์โค้ด (QR Code) เรื่องพุทธประวัติ นวัตกรรม การสอนพุทธประวัติแสนง่ายผ่าน Timeline ด้วยเทคโนโลยีคิวอาร์โค้ด (QR Code) และใบงานเชิงสร้างสรรค์ เรื่องพุทธประวัติโดยนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนทำกิจกรรมเชิงรุก เพื่อเรียนรู้เรื่องพุทธประวัติโดยใช้นวัตกรรมการสอนพุทธประวัติแสน ง่ายผ่าน Timeline ด้วยเทคโนโลยีคิวอาร์โค้ด (QR Code) และทดสอบความรู้ความเข้าใจด้วยการทำใบงานเชิงสร้างสรรค์เรื่องพุทธประวัติ และทำแบบทดสอบหลังเรียนจากการใช้นวัตกรรมการสอนพุทธประวัติแสน ง่ายผ่าน Timeline ด้วยเทคโนโลยีคิวอาร์ โค้ด (QR Code) จากนั้นผู้วิจัยจึงประเมิน และวิเคราะห์ความเหมาะสมของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และประเมินความรู้ความเข้าใจของผู้เรียน ผลการวิจัยปรากฏว่า หลัง การจัดการเรียนรู้โดยใช้นวัตกรรมการสอนพุทธประวัติแสนง่ายผ่าน Timeline ด้วยเทคโนโลยีคิวอาร์โค้ด (QR Code) เรื่องพุทธประวัติ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนหนองอโศกวิทยา ปีการศึกษา 2564 ผู้วิจัยพบว่า การใช้ใช้นวัตกรรมการสอนพุทธประวัติแสนง่าย ผ่าน Timeline ด้วยเทคโนโลยีคิวอาร์โค้ด (QR Code) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับดีมาก ส่วนด้านความรู้ ความเข้าใจพบว่าหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และวัดประเมินผลผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจเพิ่มขึ้นและอยู่ ในระดับที่ดีมาก สามารถตอบคำถามได้ถูกต้อง ร้อยละ 90

ข้อเสนอแนะ

1. ควรศึกษาเปรียบเทียบการเรียนรู้โดยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดกาเย่ ไปบูรณาการกับรายวิชาต่างๆ
2. ครูผู้สอนควรสังเกตและคอยให้คำชี้แนะนักเรียนในกรณีที่นักเรียนเกิดข้อสงสัย

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม*. กระทรวงศึกษาธิการ.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง 2560)*. กรุงเทพฯ: ลาตพรว.
- ณัฐภูมิ ใจแน่น. (2564). *การพัฒนาแนวทางการจัดการเรียนรู้โดยใช้นวัตกรรมการสอนพุทธประวัติแสนง่ายผ่าน Timeline ด้วยเทคโนโลยีคิวอาร์โค้ด (QR Code) เรื่องพุทธประวัติ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนหนองอโศกวิทยา ปีการศึกษา 2564 อำเภอขามเฒ่า จังหวัดกาฬสินธุ์*. โรงเรียนหนองอโศกวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2.
- ทิตนา แหมมณี. (2542). *ศาสตร์การสอนองค์ความรู้เพื่อการจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*. โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทิตนา แหมมณี. (2557). *ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัด กระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ* (พิมพ์ครั้งที่ 18). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประดินันท์ อูปรมย์. (2542). *จิตวิทยาของฟรอยด์* (พิมพ์ครั้งที่ 2). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2551). *จิตวิทยาการศึกษา*. ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.
- พระวชิรญาณ เตังวรารภภัทร, พัทธนิสินพคุณ และบุญเรือง ศรีเหรียญ. (2558). *การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องพุทธประวัติสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้ชุดสื่อประสม*. *วารสารบัณฑิตศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์*, 9(3), 134-146
- ไพศาล หวังพานิช. (2533). *การวัดผลการศึกษา*. สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2553). *เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 3. สุวีริยาสาสน์.

- วรรณภา ภูแข่งหมอก, สุวัฒน์ รักขันโท และสมชัย ศรีนอก. (2565). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง
พุทธประวัติ โดยใช้เทคนิคแบบจิกซอร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. *วารสารการบริหารจัดการ
และนวัตกรรมท้องถิ่น*. 4(7), 120-134
- สำเนียง เลื่อมใส. (2558). *พระพุทธศาสนา*. เอ็มพันธ์.
- อารมณ สนานภู. (2539). *ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับงานวิจัย*. ราชบัณฑิตยสถาน.